

har søgt Erhverv ved Fiskeri paa Randers Fjord, er bleven afstaaet fra dette Erhverv, har Sagen saaledes en ikke ringe Betydning. Andragenderne, der foreligge baade fra Fiskere og Sogneraad og ere anbefalede af Randers Byraad og flere Eiendomsbesiddere, gaa ud paa at anmode om, at det maatte blive taget under Overveielse, om ikke Staten kunde afløse den Eneret, som ifølge Højesteretsdommen tilkommer Eierne af Frisenbold Løvegaard. Udvalget har ikke kunnet danne sig nogen færdig Mening om, hvorvidt denne Afløsning kunde finde Sted paa rimelige Vilkaar, men det har troet at burde opfordre den høitærede Minister til at overveie Sagen og forsøge, hvad der kunde gøres ved Sagen for at berede Befolkningen taalelige Vilkaar. — Under Nr. 4 have vi foreslaaet henvist til Indenrigsministeren et Andragende fra socialdemokratisk Forbund og forskjellige Jagforeninge om en Normalarbejdsdag og forskjellige andre Spørgsmaal. Det er en Selvfølge, at Udvalget ikke kan møde med en færdig Mening om de Spørgsmaal, der ere bragte paa Bane i Andragendet, og hvoraf jo flere ere store Spørgsmaal. Men da det er Spørgsmaal, som ere oppe i andre Lande, og da det er Spørgsmaal af megen Betydning, have vi ment, at det ikke var rigtigt at skyde Sagen tilside, men at den fortjener at blive overveiet. Vi foreslaa derfor at opfordre den høitærede Minister til i Tiden mellem Samlingerne at overveie disse forskellige Spørgsmaal om en Normalarbejdsdag, om Afskaffelse af Søndagsarbejde, og hvad dermed staar i Forbindelse; hvilket Resultat den høitærede Minister kommer til, ville vi saa senere kunne faae at vide. — Under Nr. 5 have vi foreslaaet henvist et Andragende fra Fiskere ved Veile Fjord om Foranstaltninger i Anledning af nogle Bøle, som findes i den nævnte Fjord, og som i høi Grad genere Fiskeriet. Vi have tillige foreslaaet dette Andragende henvist til Justitsministeren, da det jo er muligt, at Justitsministeren, naar Forholdene blive nærmere undersøgte, kunde finde Anledning til for Seiladens Skyld at skride ind. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Thinget at stemme for disse Indstillinger.

Indenrigsministeren (Steel): Det vil ses, at Indstillingerne under Nr. 1, 2 og 3 — hvad der jo ogsaa tidligere vil være det ærede Thing bekendt — dreie sig om Interesser af ikke ubetydeligt Omfang, men jeg maa udtale, at, førend man kan have nogen bestemt Mening om, hvad der kan og bør gøres i dette Tilfælde, maa man naturligvis anstille Undersøgelser, som efter Omstændig-

hederne vistnok vil blive temmelig vidtløftige. Jeg antager, at Meningen er den, at man skal søge at naae en mindelig Overenskomst med den paagjældende Eier af Fiskeriet i de nævnte Bøle, og jeg har en Tvilke af, at det maatte ikke vil blive saa ganske let at faae ham til at gaa ind paa billige Vilkaar, efter at hans Ret er bleven stadfæstet ved en Højesteretsdom; men det er jo en Selvfølge, at der fra Indenrigsministeriets Side vil blive gjort, hvad der kan gøres, for at fremme denne Sag, der jo, som sagt, synes at berøre et temmelig stort Antal Fiskere paa de paagjældende Steder. — Angaaende Betænkningens Nr. 18 skal jeg følge den ærede Ordførers Exempel og for Dieblisset afholde mig fra enhver Udtalelse om Realiteten af denne Sag, medens den jo selvfølgelig vil blive gjort til Gjenstand for Overveielse mellem Samlingerne. — Man har tidligere hørt det Tilfælde, at et Fiskerifarvand er blevet belempret med Bøle, som have været farlige baade for Redskaber og for Bøle. Disse Bøle have i Reglen hidrørt fra Bundgarn eller Fiskeriredskaber, som have været hestede til dem, og man har da forømt at tage dem op, efter at man har forladt Fiskeriet. Hvis dette er Tilfældet — og det tænker jeg er Tilfældet — her, er det jo væsentligt Justitsministeren, der kommer til at træffe Foranstaltning mod disse Forømmelser og til at forlange, at saadanne Redskaber, som ere farlige for Fiskeriet og for Seiladsen, maa fjernes. Hvorledes dette skal ske, skal naturligvis blive gjort til Gjenstand for Overveielse og Forhandling mellem Justitsministeren og Indenrigsministeren.

Beth: Det er for at sige et Par Ord om de Andragender, der vedrøre Fiskeriet i Randers Fjord, at jeg har begjæret Ordet. Jeg vil begynde med at sige, at jeg kan være enig med den høitærede Indenrigsminister i, at dette er et Forhold, som i høi Grad kunde trænge til en nærmere Undersøgelse, og at denne Undersøgelse vistnok vil blive temmelig omfattende. Jeg har den Opfattelse, at man maatte er bleven lidt mere bange for den Højesteretsdom, som er falden under 19de Januar dette Aar, end man har nødvendig. Ganske vist gaar denne Højesteretsdom, som blev afgiven i en Sag, som var anlagt privat, og som altsaa blev ført mellem Parterne fra begge Sider, ud paa, at der maa anses at være tilveiebragt et efter Omstændighederne tilstrækkeligt Bevis for, at Exam. jur. Ostenfeldt som Eier af Frisenbold Fiskegaard har udelukkende Ret til Midtstrømsfiskeriet i Gudenaens Hovedløb nedenfor Frisenbold Løvegaard samt i Ran-